

वा०रा०

॥ ११२ ॥

सहितौ नित्यसहचरौ अत्रक्रमे नतात्पर्यं ॥ ११ ॥ एकाङ्गेति ॥ ढजभावोऽनित्याः समासांताइति ॥ सप्तम्यर्थे तृतीया एकदिवसे इत्यर्थः ॥ चतसृणामिति दीर्घत्वमार्थं ॥ १२ ॥
फल्गुनीभ्यामुत्तरफल्गुनीभ्यामुपलक्षिते उत्तरेदिवसे द्वितीये दिवसे प्रजापतिर्देवताप्राशस्त्यं च विवाहप्रजोत्पत्तिसाधनयोर्निलिङ्गाधिष्ठातृभगदैवत्यत्वेनेतिकतकः ॥ १३ ॥
प्रत्युत्थाय आसनादुत्थाय ॥ १४ ॥ परोधर्मः कन्यादानरूपः ॥ अहंभवतोः शिष्योऽस्मि ॥ तथा यथादशरथश्च युवयोः शिष्यः स्वस्य शिष्यत्वे कनीयसः कुशध्वजस्य शिष्यत्वमर्थसिद्धं ॥ आसनमुख्यानि त्रयाणां त्रीणिसिंहासनानि ॥ आस्यतामित्यार्षपरिपालयेतामित्यर्थकं ॥ राज्यत्रयमपि युष्मदीयमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ननु दशरथसिंहास

एवंभवतु भद्रं वः कुशध्वजसुते इमे ॥ पत्न्यौ भजेतां सहितौ शत्रुघ्नभरतावुभौ ॥ ११ ॥ एकाङ्गाराजपुत्रीणां च तसृणां महामुने ॥ पाणी
मृहंतु च त्वारोराजपुत्रामहाबलाः ॥ १२ ॥ उत्तरेदिवसे ब्रह्मन्फल्गुनीभ्यामनीषिणः ॥ वैवाहिकं प्रशंसंति भगो यत्र प्रजापतिः ॥ १३ ॥
एवमुक्त्वा वचः सौम्यं प्रत्युत्थाय रुतांजलिः ॥ उभौ मुनिवरौ राजा जनको वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ परोधर्मः रुतो मत्स्यं शिष्योऽस्मि भवतो
स्तथा ॥ इमान्यासनमुख्यानि आस्यतां मुनिपुंगवौ ॥ १५ ॥ यथादशरथस्येयं तथा यो ध्यापुरीमम ॥ प्रभुत्वेनास्ति संदेहो यथाहं कर्तुम
र्हथ ॥ १६ ॥ तथा ब्रुवति वैदेहे जनके रघुनंदनः ॥ राजा दशरथो हृष्टः प्रत्युवाच महीपति ॥ १७ ॥ युवामसंख्येयगुणौ भ्रातरौ मिथिलेश्व
रौ ॥ ऋषयो राजसंघाश्च भवद्भ्यामभिपूजिताः ॥ १८ ॥ स्वस्ति प्राप्नुहि भद्रं ते गमिष्यामः स्वमालयं ॥ श्राद्धकर्माणि विधिवद्विधास्य इ
ति चाब्रवीत् ॥ १९ ॥

न कथं त्वया शक्यदानमत आह ॥ यथेति ॥ यथेयं मिथिलादशरथस्य यथेष्टविनियोगार्हा एवमयो ध्यापुरीमम
अतो युष्माकं त्रिसिंहासनप्रभुत्वेनास्ति संदेहः ॥ अतो यथा योग्यं प्रभुत्वं कर्तुमर्हथ ॥ पूजायां बहुवचनं वयं सर्वे भवदधीना इत्याशयः ॥ १६ ॥ हृष्टः एवमैक्यवादेनेति शेषः
॥ १७ ॥ ऋषिरूपाभवद्वं श्याराजसंघास्ते भवद्भ्यामभिपूजिताः अनेन विनयेन सर्वोत्कर्षप्रापिताः भवद्वं श एवैवं विनीतो नायमपूर्वोऽर्थस्त्वयीति भावः ॥ १८ ॥ क्षत्रियत्वेऽपि
ति गृहीतृत्वात् दातरि जनके आशीः स्वस्तीत्यादि ॥ १९ ॥

वा०का०

॥ ११२ ॥